

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Noveller og andre fortællinger

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Noveller og andre fortællinger", i Goldschmidt, M. A.: *Noveller og andre fortællinger*, udg. af Thomas Bredsdorff , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 321. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt02t-shoot-idm140068784086080/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Noveller og andre fortællinger

opfandt en metode til at udtage tavler enkeltvis af bistader, en forbedring af hornningproduktionen, der hurtigt bredte sig, som bevidnet af en bogtitel som A. Brun: *Anvisning til Biaul efter Dzierzons Metode* (1860). – *trois sont trop pour l'amour*: fr.: tre er for mange til kærlighed. – *cinque*: fr.: fem. – *Toast*: eng.: skål.

76 *et daarligt Subject*: en skidt person.

77 *Avingen*: titlen på Goldschmidts roman udsendt samme år som denne, 1865.

Den Vægelsindede paa Graahede

Efter selvstændig bogudgave med denne titel, 1867. 2. opl. samme år, uændret optryk.

«Modellen var den musikalske og omsværmede Kirsten Graa, som efter at have haft en hel række bejlere var blevet gift 1861 i Thorning med gårdmandssonnen Jens Uhrmager,» mener Mogens Brøndsted i *Goldschmidts Fortællekunst*, 1967, s. 312 med kildehenvisning). Tage Kaarsted opterer for en Hanne Christensen som model (i *Godt klaret, Sofiel, 12 historiske fortællinger*, u.st. 1993, kapitlet «Når bønder elsker», s. 102-112). Denne kvinde blev gift med en bonde, dernæst forelsket i naboen, der var skolelærer, forlod mand og børn til fordel for skolelæreren, men flyttede siden tilbage til bonden. Tage Kaarsted kommenterer: «Hvilket vægelsind. Og »Den Vægelsindede paa Graahede« er just titlen på M.A. Goldschmidts roman fra 1867.» (s. 110). Ud over erotisk antændelighed anfører han ikke andre ligheder mellem »modellen«s historie og romanen end at skolelæreren, der får Hanne, hedder Stoye ligesom den skuespiller der ikke får Karen. Så er der bedre overensstemmelse mellem Hanne Christensens historie og en Goldschmidt beretter på seks linier i *En Hedereise i Viborg-Egnen*, en rejseberetning fra samme år, citeret hos Kaarsted s. 110.

Om sin egen opfattelse af modellens betydning for hans fortællekunst, altså om »hvorledes Noveller blive til i en Forfatters Hjernes«, har Goldschmidt udtalt sig principielt i anledning af *Avrohmche Nattergal*, se indledningen til noter til denne novelle nedenfor.

78 *Thorning*: ca. 25 km s. for Viborg. De fleste af de øvrige nævnte lokaliteter findes på denne egn. – *Svend Grathes Capel*: Grathe Hele s. f. Viborg er opkaldt efter kong Svend d. 3. Grathe, der blev dræbt her 1157 efter sit nederlag til Valdemar den Store. På stedet hvor han faldt blev opført et (senere nedrevet) kapel. – *Alen*: 63 cm. – *Vaaningshuset*: stuehuset, den del af en gård, der bruges til bolg.

79 *Mark*: se n. t. s. 22.

- 80 *Kongeslagsdiget*: Kong Knaps Dige eller Bækkemarksdiget på Gråhede, hvor traditionen hævder, at slaget mellem de to konger fandt sted, iflg. Trap, *Danmark VII*, 1, 1962, 444.
- 82 *a*: jeg (jysk). – *it* (...) *itte*: ikke (jysk). – *Laust Skalle*: pseudonym for N. Andersen (1794-1852), skolelærer og kirkesanger, forfatter til *Faaklaaring aa Beskryuelse over et faalæ villedæ Gild* (...), Randers 1835. – *Han seier* (...): Goldschmidt citerer lidt frit vers 21-24 af det nævnte digt, som lyder: »Han seæ reelænok Jeg te sæ sjel, / aa hi 'et, de ka dæ jo Ingen; / men diaæ haa Taavelæhied sit Spil; / han æ faa ukynnæ aa Tingen.» Situationen er den at digtets jeg forsvarer degnen. Spørgsmålet til diskussion er om degnen er blæret. Det mener visse, for han siger »seks» i stedet for »seis», og »Han siger rigtignok Jeg til sig selv, / og det er der ingen der synes om, / men dér er det dumhed, der er på spil; / han er for ukyndig om sagen,« dvs. det jy. sprog.
- 83 *stunke*: stolt, stædig. – *Knatspil*: skovfest. – *Restaurateur*: 1) istandsætter, 2) vært(shusholder).
- 84 *lod*: så ud til
- 85 *drikke Lidkjøb*: bekræfte en handel ved indtagelse af en drik. – *Daler*: se n.t.s. 22. – *Licentia poetica*: digterisk frihed. – *knøv(este)*: flink, god.
- 86 *pleie van*: pleje. – *Fagotbrænde*: uklovet brænde.
- 87 *Bilæggerovnen*: kakkelovn med indfyring fra et andet lokale end det, som skal opvarmes. – *Brystsygge*: lungetuberkulose.
- 89 *Skalk(en)*: drillepind. – *Bødker*: håndværker der laver tønder og kar. – *David*: isr. konge, der som lille, spinkel knægt overmandede kæmpen Goliat, 1. Sam., 17. – *siger Blicher*: i novellen *Præsten i Thorning* (1824).
- 90 *Stenrevl*: aflang forhøjning i landskabet, også kaldet en ås, der består af sten. – *Skenæ*: landsby NV for Tørring.
- 91 *Ahlhedens Colonier*: alhedens kolonier blev grundlagt i 1759 og befolkede af de såkaldte kartoffeltyskere, der skulle stå for hedens opdyrkning. – *Kvammarked*: marked for varer, modsat kvægmarked. – *Klampenborg*: se n.t.s. 33. – *de elysæiske Marker i Paris*: Champs-Elysées, det mondæne pariserkvarter, var endnu op i 1800-tallet et landligt, ubeboet område, hvor man kunne tage på udflugt som til *Boulogneskoven*. – *mergle(de)*: gøde med mergel, dvs. kalkholdig lerjord.
- 92 *Kramlæde*: købt stof, modsat hjemmelavet. – *Jagtjunker(en)*: titel i 6. af 9 rangklasser. – *Fortrav(ene)*: fortrup.
- 93 *vanhelde(de)*: skæmme. – *Colonist(ene)*: kartoffeltysker, se n.t.s. 90.
- 94 *recommandere(de)*: anbefåle. – *Kammerjunker*: titel i 4. af 9 rangklasser.

- *Skiftetid*: 1. maj og 1. november, de datoer, hvor tjenestefolk skiftede ansættelse.
- 95 *Session*: møde, hvor soldater udtages. – *Rdl.*: se n.t.s. 22.
- 96 *i Abrahams Skjød*: i himmelsk salighed. – *Ungnød*: ungreatur.
- 97 *Våningshuset*: se n.t.s. 78. – *Særke*: skjorte eller undertrøje.
- 99 *grandskikkelig(t)*: helt igennem pæn.
- 100 *skikkeleg*: pæn.
- 101 *Førsteprædiken*: formiddagsgudstjeneste, i et pastorat med flere kirker. – *Mangflestok(ke)*: rundstok til rulning af tøj efter vask.
- 102 *Skjødskind(tt)*: skindforklæde. – *prate(de)*: snakke. – *Kritte*: kløe; sammensætningen 'død og kritte' er en mild ed, på lime med 'død og pine'.
- 103 *knye*: protestere.
- 104 *Klubben*: det hus hvor byens selskabelige foreninger samledes. – *Baldirecteur(en)*: balinspektør. – *complimentere(de)*: byde velkommen. – *Cotillon*: en selskabsdans med uddeling af gaver.
- 111 *være(t) (...) god*: elske.
- 112 *være en Judas imod (...)*: forråde, jvf. Luk. 22,48. – *Spee*: hån.
- 113 *Aftægtscontract(en)*: aftale om livsvarig kost og logi, som den, der afstår en ejendom, træffer med den ny ejer, hyppigt sin arving.
- 114 *Henedsfogden*: dommer og politimester i samme person.
- 115 *skæmme(de) sig*: miste sit sunde udseende.
- 116 *Dunst(er)*: tåge. – *Fjæl(ler)*: bræt. – *Tørveskue*: stak af tørv, der er sat til tørre. – *søret*: svøret.
- 117 *betænkte*: overvejede. – *Brevtaske*: tegnebog.
- 118 *rimeligvis*: sandsynligvis. – *Prosit*: lat.: held og lykke! Velbekomme! – *Vivat*: lat.: leve! – *Tærvælgighed*: nøjsomhed.
- 119 *Prinds Wiljelm*: (1787-1867), søn af arveprins Frederik, fra 1815 kommandør for 2. jyske infanteriregiment. – *Phaat*: snak.
- 120 *Tøllekniv(en)*: dolk. – *gam(mere)*: vred, forbitret.

Avrohmche Nattergal

Efter selvstændig bogudgave med denne titel, 1871.

Som dreng så Goldschmidt *Tryllefløjten* på Det kongelige. Det var hans første teaterbesøg. Han kedede sig. »Men i Logen var dens Besidder, en jødisk Billetsjover ved navn Abraham eller Avrohmche med tilnavnet Schnorr, og endvidere sad der en smuk Pige i nedringet Kjole og med et grønt eller blaat Silketørklæde om Halsen. »Vil du have et Stykke Æble, min Dreng?« sagde hun med paafaldende smuk Stemme og delte et Æble